

Med Hensyn til Maaden, hvorpaa Bederlagssummerne, saafremt de bevilges, maatte være at udrede til de Vedkommende, vil der nu formeentlig ikke kunne være Tale om, at nogen Deel deraf skulde udredes i rentebærende Obligationer. De Vedkommende have at tilskrive deres egen Forsømmelse, at de ikke have erholdt Obligationer, som bare Renter fra 1ste Juli 1853 indtil den Termin, til hvilken de efter de stedfundne Trækninger vare forfaldne til Betaling. Bederlaget foreslaaes derfor afgjort contant og uden Renter.

Endnu maa bemærkes, at den foreslaaede Erstatning i Virkeligheden ikke vil fremtræde som en ny og upaaregnet Udgift for Statskassen. Under Statsgjælden er endnu opført et constant Bederlagsbeløb af \$ 2,000, som uagtet de efter Listerne Bederlagsberettigede ved et af Gouvernementet for de dansk-vestindiske Besiddelser under 16de Marts 1861 med Aar og Dags Varjel udstedt Proclama, under deres Kravs Fortabelfe have været indfaldte til at modtage samme, er forblevet uaffordret i Vestindien. Efter samme Proclamas Udløb ere endvidere Bederlagsobligationer til Beløb \$ 2,650. forblevne uafhængede, ligesom et Beløb af - 400, i sin Tid er tilbageholdt, fordi det under Udelæveringen viste sig, at de paa-gjældende Ufrie havde opnaaet Friheden allerede i Novbr. 1847.

Disse Obligationer, tilsammen	\$ 3,050.
der ligeledes endnu ere indbefattede under Statsgjælden, opbevares hos Kasse-commissionen paa St. Croix. De ere udtrukne til forskjellige Tider, indtil hvilke de vedhængende Renter udgjøre.....	- 960.

Der habes altfaa ogsaa her et Beløb af \$ 4,010. disponibelt; men en Anvendelse af disse Obligationer til Udredelsen af de Bederlagssummer, der endnu maatte bevilges, vilde med Hensyn til de forskjellige Forfaldstider, fra hvilke Forrentningen er ophørt, ikke kunne finde Sted uden Vilkaarlighed. Efterat nu den hele Erstatnings sag ved den her foreslaaede Bevilling kan ansees endelig affluttet, ville derimod saavel disse Obligationer som det ovenmeldte contante Beløb kunne affrives paa Statsgjælden.

ad 7. Som Forholdene for Tiden ere paa Laasø, er denne Ø meget uheldig filltet. Om Sommeren maae nemlig de der hjemmehørende Baade søge Beskyttelse bag Revler og i Vige, medens det om Vinteren er nødvendigt at trække dem paa Land hver Gang de ere blevne afbenyttede. Denne Mangel paa Steder, hvor Baadene til enhver Tid kunne søge Beskyttelse, har naturlig ført til, at Fiskeriet, Dens vigtigste Erhvervskilde, kun har kunnet udvilde sig i ringe Grad, uagtet Dens fortrinlige Beliggenhed for samme, og Forholdene have i saa Henseende endog forværret sig i de senere Aar paa Grund af, at en Deel af de Sommertilflugtssteder, der tidligere fandtes paa Dens Vestkyst, ere blevne odelagte ved Sandflugt. Der findes fremdeles ikke paa Den noget Sted, hvor Ind- og Udfskibninger kunne foregaae uden meget stort Besvær, og man maa sikkert i den deraf følgende Vanstuelighed ved at faae Dens Producter affatte, søge en væsentlig Grund til, at Agerbruget, uagtet Zorjerne ingenlunde ere uskikkede til Opdyrking, for Tiden staae paa saa lavt et Trin — kun $\frac{1}{3}$ af Dens ca. 19000 Tdr. Land er opdyrket — og denne Trediedeel giver endda kun et tarveligt Udbytte.

Det har derfor ogsaa længe været almindelig erkjendt, at et Havneanlæg ved Den vilde være af meget stor Betydning for dens Opkomst. Det har imidlertid viist sig, at Omkostningerne ved et saadant ville være: altfor store til, at Den med egne Kræfter vil kunne udføre det, og Dens kommunale Bestyrelse har derfor ogsaa gjentagne Gange søgt at faae Hjælp andetsteds fra. Det er nu ogsaa lykkeligvis den at faae Tilfagn om saadan, saavel fra Hjørring Amtsraad, som fra Postvæsenet (Transport- og Befordringsvæsenets Fond); men de Midler, der paa denne Maade kunne bringes tilveie, ville dog endnu ikke være tilstrækkelige, og skal Foretagendet kunne gennemføres vil det derfor blive nødvendigt, at den almindelige Statskasse træder til. Efter Ministeriets